

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 444/2022
05.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ђорђа Константиновића, поднетом против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Параћину Кт 91/21 од 28.02.2022. године и Основног суда у Параћину Кв 63/22 од 18.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 05.05.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ђорђа Константиновића, поднет против правноснажних решења Основног јавног тужиоца у Параћину Кт 91/21 од 28.02.2022. године и Основног суда у Параћину Кв 63/22 од 18.03.2022. године.

Образложење

Решењем Основног јавног тужиоца у Параћину Кт 91/21 од 28.02.2022. године, ставом првим, делимично је усвојен захтев за накнаду трошкова предистражног поступка окривљених АА и ББ у укупном износу од 287.295,00 динара, на име одбране од стране заједничког браниоца, адвоката Ђорђа Константиновића, који се има исплатити из буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Параћину, док је у преосталом износу од 39.000,00 динара, захтев одбијен као неоснован. Ставом другим одређено је да се исплата има извршити након правноснажности решења, на текући рачун адвоката Ђорђа Константиновића ближе наведен у изреци тог решења,

Решењем Основног суда у Параћину Кв 63/22 од 18.03.2022. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ђорђа Константиновића изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Ђорђе Константиновић

због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП учињене у првостепеном и другостепеном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање Основном јавном тужиоцу у Параћину, а окривљенима досуди износ од 76.500,00 динара на име састава овог захтева.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, је неоснован.

Према наводима захтева, нижестепени судови су доношењем побијаних решења учинили повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, на тај начин што окривљенима није досуђена накнада трошкова кривичног поступка на име састава поднесака којима је бранилац тражио да му се омогући разгледање списа предмета - од 27.02.2021. године и од 23.11.2021. године. Као разлог таквог поступања наведено је да је браниоцу призната накнада трошкова на име разгледања списа предмета дана 23.03.2021. године и 12.01.2021. године, а да су разгледање списа и састав поднеска којим се тражи разгледање списа радње које се не могу посматрати одвојено, док се према ставу браниоца ради о различитим процесним радњама за које су Адвокатском тарифом прописане различите накнаде браниоцу.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, по оцени овога суда, нису основани.

Истоветне наводе, садржане у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљених, истицао је и у жалби изјављеној против првостепеног решења, па како је Основни суд у Параћину, као другостепени, оценио ове жалбене наводе неоснованим и на страни 2. став 3. и 4. за свој став – да подношење захтева за разгледање списа предмета и само разгледање списа, представљају јединствену процесну радњу, с обзиром да је разгледање списа предмета радња у поступку којој претходи обраћање органу поступка поднеском или попуњавањем прописаног обрасца у циљу добијања дозволе за разгледање списа и не могу се сматрати засебним радњама браниоца, док навођење чињеница у поднеску којим се тражи разгледање списа предмета, а на које се позива бранилац, не даје том поднеску кривично – процесни значај, у смислу поднеска који је предвиђен Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, за који би му припала посебна накнада, изнео јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата као правилне, то на ове разлоге и упућује, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП.

При томе, по оцени овога суда, није од значаја то што је у пресуди Врховног касационог суда Кзз 367/2017 од 09.05.2017. године, на коју се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује, изражен став да поднесак – жалба или захтев

за разгледање списка, има кривично процесни значај и представља поднесак у кривичном поступку за чије састављање браниоцу припада награда а у смислу тарифног броја 4. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, будући да је против окривљених у том предмету одбачена кривична пријава а захтев за разгледање списка је постављен накнадно након окончања поступка са циљем да се бранилац увери у којој фази се одвија поступак против окривљеног. Како је браниоцу у предметном поступку призната накнада трошкова на име разгледања списка чији је саставни део поднесак којим је то тражено (која околност не произилази из пресуде Врховног касационог суда на коју се позива бранилац), због чега подношење захтева за разгледање списка предмета и само разгледање списка, представљају јединствену процесну радњу.

Из наведених разлога, налазећи да нижестепеним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Ђорђа Константиновића, одбио као неоснован, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић